

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-211/04 un T-215/04 *Government of Gibraltar* un Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija, kas Komisijai paziņots 2009. gada 5. janvārī;

— noraidīt Gibraltāra valdības un Apvienotās Karalistes lūgumus par atcelšanu un

— piespriest Gibraltāra valdībai un Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

pakārtoti,

— nosūtīt lietas atpakaļ Pirmās instances tiesai atkārtotai izskatīšanai un

— atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem pirmajā instancē un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka apstrīdētais spriedums ir jāatceļ šāda pamatojuma dēļ.

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, novērtējot saistību starp EKL 87. panta 1. punktu un dalībvalstu kompetenci nodokļu jautājumos;

Pirmās instances tiesas pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, uzliekot nepamatotu ierobežojumu apstrīdēto valsts atbalsta pasākumu vērtējumam;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, nosakot nepamatotu ierobežojumu pārskatīšanas pilnvaru īstenošanai attiecībā uz vispārējās vai "normālās" nodokļu sistēmas noteikšanu;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, uzskatot, ka vispārēja vai "normāla" nodokļu sistēma var rasties, ja dažādiem nodokļu maksātājiem tiek piemērotas dažādas metodes;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, uzskatot, ka Komisija nenoteica kopējo vai "normālo" nodokļu sistēmu un neveica prasīto vērtējumu, lai parādītu attiecīgo pasākumu selektīvo raksturu;

Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdu, interpretējot un piemērojot EKL 87. panta 1. punktu, nepārbaudot apstrīdētajā lēmumā noteiktos trīs selektivitātes elementus.

Apelācijas sūdzība, ko par Pirmās instances tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā T-211/04 *Government of Gibraltar* un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste/Eiropas Kopienu Komisija 2009. gada 20. martā iesniegusi Spānijas Karaliste

(lieta C-107/09 P)

(2009/C 141/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvji — N. Díaz Abad un J. M. Rodríguez Cárcamo)

Pārējie lietas dalībnieki: *Government of Gibraltar*, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt pārsūdzēto PIT spriedumu un pasludināt jaunu spriedumu, ar kuru Komisijas 2004. gada 30. marta Lēmums 2005/261/EK par atbalsta shēmu, kuru Apvienotā Karaliste plāno īstenot saistībā ar Gibraltāra valdības veikto uzņēmuma peļņas nodokļa reformu (!) tiktu atzīts par atbilstošu likumam; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1. EKL 299. panta 4. punkta, kā tas interpretēts Tiesas judikatūrā, pārkāpums. Pirmkārt, pārsūdzētajā spriedumā neesot ņemts vērā Gibraltāra tiesiskais statuss atbilstoši EKT judikatūrai (2003. gada 23. septembra spriedums un 2006. gada 12. septembra spriedums), jo netiek norādīts, ka Gibraltāru Spānijas Karalis Lielbritānijas kronim nodeva saskaņā ar 1713. gada Utrehtas līgumu, un šā statusa noteikšanā pieļauta virkne neprecizitāšu. Otrkārt, EKL 299. panta 4. punkts esot pārkāpts arī ar to, ka Gibraltāram piedēvēta iespēja nošķirties no Apvienotās Karalistes nodokļu jautājumos, kas nozīmē, ka šī pēdējā vairs neuzņemas kārtot pirmā ārlietas šajā jomā, līdz ar to *de facto* nodokļu ziņā pārvēršot Gibraltāru par jaunu dalībvalsti.

2. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, to interpretējot tādējādi, ka Kopienai tiek liegts to piemērot cīņā pret ESAO noteiktajām nodokļu paradīzēm. ESAO uzskata Gibraltāru par nodokļu paradīzi. Uzskatot par neiespējamu komercdarbību Gibraltārā pielīdzināt Apvienotajā Karalistē veiktajai, pārsūdzētajā spriedumā netiek ievēroti minētās organizācijas principi, saskaņā ar kuriem Gibraltārā iespējami vispārpiemērojami pasākumi var kaitēt tās dalībvalstīm,

- kuru starpā ir Apvienotā Karaliste. EKL 87. panta 1. punkts jāinterpretē atbilstoši ESAO principiem, un tādēļ šī pielīdzināšana ir nevien iespējama, bet pat vajadzīga.
3. ECB 2004. gada 16. jūlija pamatnostādnes pārkāpums, piemērojot EKL 87. panta 1. punktu. Eiropas Centrālo banku sistēmā Gibraltārs kopā ar citām 37 teritorijām tiek uzskatīts par ārzonu finanšu centru, kas maksājumu bilances, starptautisko investīciju bilances un starptautisko rezervju statistikas ziņā ir nošķirts no Apvienotās Karalistes. Pārsūdzētajā spriedumā [veiktais] vērtējums, saskaņā ar kuru netiek pieļauts komercdarbību Gibraltārā pielīdzināt Apvienotajā Karalistē veiktajai, [ir] pretrunā šai definīcijai, atbilstoši kurai šāds pielīdzinājums ir iespējams, un līdz ar to EKL 87. panta 1. punkts tiek piemērots, pārkāpjot tādu Kopienas tiesībās saistošu normu kā ECB 2004. gada 16. jūlija pamatnostādne.
 4. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, neievērojot nosacījumu, ka atbalstu piešķir "dalībvalstis vai [...] no valsts līdzekļiem". Ievērojot, ka Gibraltārs saskaņā ar EKL 299. panta 4. punktu ir dalībvalstī neietilpstoša teritorija, spriedumā paustais apgalvojums, ka atsaucis punkts EKL 87. panta 1. punkta piemērošanai atbilstot tikai un vienīgi Gibraltāra teritorijas ģeogrāfiskajām robežām, ir pielīdzināms tā uzskatīšanai par dalībvalsti, jo pretējā gadījumā nosacījums, ka atbalstu piešķir "dalībvalstis vai [...] no valsts līdzekļiem", nekad nevarētu tikt izpildīts.
 5. Nediskriminēšanas principa pārkāpums, nepamatoti piemērojot Azoru salu lietā pasludinātā sprieduma judikatūru lietā, kuras apstākļi ir atšķirīgi. Azoru salu lieta no pārsūdzētajā spriedumā izvērtētā gadījuma atšķiras divējādi. Pirmkārt, Azoru salas atšķirībā no Gibraltāra ir vienas dalībvalsts teritorija un, otrkārt, Azoru salu lietā tika izvērtēts uzņēmuma peļņas nodokļa likmes samazinājums, savukārt Gibraltāra lieta attiecas uz jaunu vispārēju uzņēmuma peļņas nodokļa sistēmu.
 6. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, valsts atbalsta nosacījumus neuzskatot par izpildītiem no reģionālās selektivitātes viedokļa. Proti, Spānijas Karaliste uzskata, ka spriedumā, atzīstot par izpildītiem trīs Azoru salu lietā pasludinātajā spriedumā izvirzītos nosacījumus par politisko autonomiju, procesuālo autonomiju un ekonomisko autonomiju, esot izdarīta kļūda tiesību piemērošanā.
 7. Kļūda tiesību piemērošanā, atsakoties izvērtēt un piemērot ceturto nosacījumu, uz kuru tiesvedībā pirmajā instancē norādījusi Spānijas Karaliste. Lai arī par izpildītiem tiku atzīti trīs no Azoru salu lietā pasludinātajā spriedumā izvirzītajiem nosacījumiem, būtu bijis jānosaka, ka izpildītam jābūt arī ceturtajam kritērijam par pasākumu pieņemušās dalībvalsts iekšzemes nodokļu sistēmas saskaņošanu.
 8. EKL 87. panta 1. punkta pārkāpums, valsts atbalsta nosacījumus neuzskatot par izpildītiem no materiālās selektivitātes viedokļa. Pat, ja tiktu uzskatīts, ka Gibraltārs ir autonomas atsaucis punkts, attiecībā uz kuru ir izpildīti Azoru salu lietā pasludinātajā spriedumā izvirzītie nosacījumi, EKL 87. panta 1. punkts esot pārkāpts spriedumā izvērtējot materiālo selektivitāti, jo PIT vērtējumā neesot ņemts vērā, ka līdz ar Gibraltārā īstenot iecerēto uzņēmuma peļņas nodokļa reformu tiek ieviesta kārtība, kurā 28 798 no 29 000 Gibraltārā esošajiem uzņēmumiem var tikt aplikti ar nulles nodokļa likmi. Pasākums ir jo sevišķi labvēlīgs šiem uzņēmumiem, un pārsūdzētajā spriedumā, to neatzīstot, ir pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts. Turklāt pretēji tam, kā apgalvots spriedumā, Komisija ir konstatējusi kopīgu nodokļu sistēmu.
 9. Sprieduma pamatojuma trūkums, jo neesot izvērtēts ceturtais nosacījums, uz kuru bija norādījusi Spānijas Karaliste.
 10. Pamattiesību uz strīda izskatīšanu saprātīgā termiņā aizskārumis, jo šī tiesvedība PIT esot bez jebkāda attaisnojuma turpinājusies gandrīz divreiz ilgāk nekā parasta lieta un šis apstāklis ir būtiski ietekmējis tiesvedību.
 11. PIT Reglamenta 77. panta a) un b) punkta pārkāpums, oficiāli neapturot tiesvedību pēc lietas dalībnieku uzklaušanās.
- _____
- (¹) OV L 85, 1. lpp.
- _____
- Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Baranya Megyei Bíróság (Ungārija) 2009. gada 23. marta rīkojumu — Ker-Optika Bt./ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet**
- (lieta C-108/09)**
- (2009/C 141/43)
- Tiesvedības valoda — ungāru
- Iesniedzējtiesa**
- Baranya Megyei Bíróság
- Lietas dalībnieki pamata procesā**
- Prasītāja: Ker-Optika Bt.
- Atbildētāja: ÁNTSZ Dél-dunántúli Regionális Intézet